

EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS
COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME

TREDJE AFDELING

AFGØRELSE

Klage nr. [21417/17](#)

I.K.

mod Schweiz

Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol (tredje afdeling), der har behandlet sagen den 19. december 2017 i et kammer bestående af:

Helena Jäderblom, *formand*,

Branko Lubarda,

Helen Keller,

Pere Pastor Vilanova,

Alena Poláčková,

Georgios A. Serghides,

Jolien Schukking, *dommere*,

og Stephen Phillips, *justitssekretær for afdelingen*,

afsiger - under henvisning til klagen, der blev indbragt den 13. marts 2017,
og efter at have voteret - følgende afgørelse:

SAGENS BAGGRUND

1. Klager I.K. er statsborger for Sierra Leone, født i 1988 og bor i kantonen Saint-Gall. Formanden for denne afdeling har besluttet at hemmeligholde klagers identitet (regel 47, stk. 4, i reglementet). Han blev repræsenteret ved Domstolen af K. Stutz.

A. De faktiske omstændigheder i sagen

2. De faktiske omstændigheder i sagen, således som de er fremlagt af klager, kan opsummeres på følgende måde.

3. Klager indrejste i Schweiz den 11. november 2012 og ansøgte samme dag om asyl. Forbundskontoret for migration (nu Secrétariat d'État aux migrations [”SEM”]) foretog en kortfattet afhøring af klager den 29. november 2012 og den 25. februar 2014 om begrundelsen for asyl. Under den første afhøring oplyste medarbejderen hos SEM klager om, at det på grund af arten af de oplyste begrundelser for asyl var besluttet, at den anden afhøring alene skulle ske i tilstedeværelse af mænd. Klager blev spurgt, om det ligeledes var hans ønske. Klager svarede, at det var uden betydning for ham, og at han også kunne

udtrykke sig i tilstedeværelse af kvinder. Klager bekræftede med hensyn til begrundelsen for asyl, at han var homoseksuel,...

RETLIGE BETRAGTNINGER

18. Klager påstår, at han ved tilbagevenden til Sierra Leone risikerer at blive udsat for behandlinger, der strider mod Konventionens artikel 3, på grund af sin seksuelle orientering. Denne bestemmelse har følgende ordlyd:

”Ingen må underkastes tortur og ej heller umenneskelig eller vanærende behandling eller straf.”

19. Med hensyn til realiteten henviser Domstolen til gældende principper inden for området (J.K. m.fl. mod Sverige [Storkammeret], nr. 59166/12, præmis 77-105, EMRK 2016).

20. Domstolen vurderer navnlig, at det i princippet tilkommer klager at fremlægge oplysninger, der kan bevise, at der er seriøse grunde til at antage, at han, hvis den anfægtede foranstaltning gennemføres, vil være udsat for en reel risiko for behandlinger, der strider mod artikel 3; og at det, når sådanne oplysninger fremlægges, tilkommer regeringen at fjerne enhver tvivl i forhold til disse oplysninger (J.K. m.fl. mod Sverige, præmis 91, og Saadi mod Italien [Storkammeret], nr. [37201/06](#), præmis 129, EMRK 2008).

21. Domstolen henviser ligeledes til, at det, når der har været en national procedure, ikke falder ind under Domstolens beføjelser at anvende egen bedømmelse af forholdene i stedet for de nationale domstoles bedømmelse, da det i princippet er op til de nationale myndigheder at vurdere de af dem indhentede informationer (J.K. m.fl. mod Schweiz, præmis 84, og F.G. mod Sverige [Storkammeret], nr. [43611/11](#), præmis 118, EMRK 2016).

22. Endvidere skal eksistensen af en risiko for mishandling undersøges i lyset af den generelle situation i tilbagesendelseslandet og de særlige forhold for den pågældende part. Når de kilder, som Domstolen råder over, beskriver en generel situation, skal klagers specifikke påstande bekræftes af andre beviser (Saadi, præmis 130-131).

23. Hvis klager endnu ikke er udvist, er datoen for vurderingen datoen for Domstolens behandling af sagen (J.K. m.fl., præmis 83, og Chahal mod Storbritannien, 15. november 1996, præmis 86, Sml. 1996-V).

24. Domstolen vurderer i øvrigt, at den seksuelle orientering udgør et grundlæggende aspekt af et individs identitet og bevidsthed, og at det ikke kan kræves af personer, der indgiver en begæring om international beskyttelse, at de skal skjule denne orientering.

25. Domstolen bemærker indledningsvis, at det ikke bestrides, at lovgivningen i Sierra Leone kriminaliserer homoseksualitet, og at homoseksuelle kan straffes med fængsel. Det fremgår imidlertid af de konsulterede internationale dokumenter (jf. navnlig præmis 14), at denne lovgivning ikke finder anvendelse.

26. Det er imidlertid spørgsmålet, om klager ved tilbagesendelse til Sierra Leone måtte blive udsat for en reel risiko for behandlinger, der strider mod Konventionens artikel 3.

27. Domstolen erkender, at det ofte er vanskeligt i sager om asylansøgninger, der er baseret på årsager forbundet med klagerens seksuelle orientering, præcist at fastslå de relevante forhold (A.N. mod Frankrig (dec.), nr. [12956/15](#), præmis 43, 19. april 2016). Domstolen vurderer i lighed med UNHCR i deres retningslinjer om påberåbelse af flygtningestatus på grund af seksuel orientering og/eller kønsidentitet, at vurderingen af troværdigheden i sådanne sager skal ske individuelt og med følsomhed (præmis 11). Domstolen henviser til, at de nationale myndigheder i princippet står bedst i forhold til at vurdere klagers troværdighed, hvis de har haft mulighed for at se ham, afhøre ham og vurdere hans adfærd (R.C. mod Sverige, nr. [41827/07](#), præmis 52, 9. marts 2010, M.E. mod Sverige, nr. [71398/12](#), præmis 78, 26. juni 2014, og F.G. mod Sverige, præmis 118). Domstolen bemærker i denne henseende, at klagers sag er realitetsbehandlet af SEM ved to samtaler og af TAF. Domstolen understreger, at SEM har taget højde for asylgrundenes følsomme karakter, der er forbundet med klagers påståede seksuelle orientering. SEM har reelt navnlig spurgt klager om præferencer med hensyn til de personer, der skulle forestå afhøringen om årsagerne (præmis 3). SEM og TAF har anført, at klagers erklæringer ikke opfylder kravene til sandsynlighed, og at de dokumenter, som klager havde fremlagt, ikke var af en sådan karakter, at der kunne rejses tvivl om denne konstatering. De har herefter vurderet, at klager ikke løb en reel risiko for behandling, der strider mod Konventionens artikel 3, ved tilbagevenden til Sierra Leone.

28. Domstolen bemærker, at de nationale myndigheder er i tvivl om klagers troværdighed. Domstolen er på grund af den følsomme karakter af de spørgsmål, som angår en persons privatsfære og navnlig seksualitet, bevidst om, at det var vanskeligt for klager at understøtte sine påstande (A.N. mod Frankrig, ovennævnte afgørelse, præmis 43). Domstolen vurderer imidlertid, at klager i den foreliggende sag ikke fremlægger tilstrækkelige beviser for, at han skulle være udsat for en reel risiko for behandlinger, der strider mod Konventionens artikel 3. Klager har således ikke fremlagt dokumenter, der dokumenterer, at han skulle have været tilbageholdt efter en demonstration til fordel for ægteskab mellem personer af samme køn eller at der skulle være betalt kaution for at blive løsladt. Dokumentet "Invitation form, family support unit", der er fremlagt af klager til støtte for klagen indgivet til TAF, og som skulle attestere en arrestordre mod klager, har ikke beviskraft på grund af talrige uoverensstemmelser, der blandt andet angår datoen for de påståede hændelser og datoen for udstedelse af dokumentet, som det er anført af TAF. Dette dokument gør det dermed ikke muligt at fastslå, at en retssag skulle være indledt mod klager og endnu mindre, at det skulle være på grund af klagers seksuelle orientering. Domstolen henviser i øvrigt til, at klager ikke var i stand til at understøtte sit påståede aktive virke, hvilket blandt andet fremgår af hans problem med at nævne medlemmer af den organisation, som han påstod at have tilhørt, og med at oplyse, hvor organisationen havde til huse. Domstolen vurderer endelig, at Queeramnesty's stillingtagen, der i det væsentlige begrænser sig til at afskrive klagers udsagn uden at attestere de handlinger, som ét af medlemmerne personligt skulle have deltaget i, heller ikke gør det muligt at styrke klagers troværdighed (sammenlign med A.N. mod Frankrig, ovenstående afgørelse, præmis 44).

29. Henset til ovenstående finder Domstolen ikke, at der er seriøse og konkrete årsager til at formode, at klager skulle være udsat for reelle risici for behandlinger, der strider mod artikel 3, i tilfælde af tilbagesendelse til Nigeria.

30. Domstolen finder det endvidere ikke nødvendigt at behandle det fremsatte klagepunkt i henhold til Konventionens artikel 14 særskilt, idet punktet allerede i alt væsentligt er behandlet i forhold til Konventionens artikel 3.

31. Klagen, der er åbenbart ugrundet i betydningen i Konventionens artikel 35, stk. 3 a), er hermed at afvise i medfør af Konventionens artikel 35, stk. 4.

På baggrund af disse præmisser udtaler og bestemmer domstolen enstemmigt

Klagen afvises.

Udfærdiget på fransk og derefter skriftligt meddelt den 18. januar 2018.

...